

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

год.

„Ние трябва за едно-две десетилетия да постигнем това, което другите народи са постигнали за цели столетия“.

Георги Димитров

ДИМО КАЗАСОВ

МИНИСТЪР НА ИНФОРМАЦИЯТА И НА ИЗКУСТВОТА

АЛЕКСАНДЪР ОБРЕТЕНОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КАМАРАТА НА НАРОДНАТА КУЛТУРА

ПОЛИТИЧЕСКОТО ИЗКУСТВО НА ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

Не само усложненият механизъм на съвременната държава, но и бързият темп на съвременното развитие правят извънредно трудни задачите, извънредно деликатна мисията на тоя, който иска да ги овладее и ръководи.

Животът всеки момент ни поднася множество разностранни и сложни проблеми, които се нуждаят от бързо и едновременно разрешение. Последното изисква гъвкавост на ума, пъргавина в действието, съобразителност при подреждането на въпросите според тяхното значение. Бързият, почти мълненосен, темп на съвременното развитие налага постоянна бдителност, голяма издръжливост, бързи решения, непрекъснато действие, строга дисциплина в режима на живота и работата.

Свърх всичко, ние днес живеем в една революционна епоха с всичката величина на събитията, които я правят; с всичките дълбоки промени в стопанската и социална конюнктура, с пълното крушение на доктрините и законите, с които досега старите сили са обяснявали социалните явления и са чертаели историческото развитие. Трябва да се обгърне не само стопанското, културно и духовно състояние на народа, трябва да се владеят не само външните кръстосани въздействия, на които това състояние е изложено, трябва да се бди не само на зреещите във и около него международни усложнения и конфликти, но трябва да се прозрат новите форми, в които животът кристализира.

Всичко това изисква не само силен ум, не само широка и всестранна култура, не само надарен с прозрение и с дълбока политическа интуиция дух; всичко това изисква и едно вдъхновение, способно да зарази с трепета на възторга масите, способно да им внуши вяра в осъществимостта и полезността на задачите, способно да ги активизира по стъпките на един идеал.

В тая плоскост политиката става нещо повече от една обществена мисия. Тя се превръща в едно мъчно и тънко изкуство. Тя изисква от тоя, който се е посветил ней, не само ум, не само енергия, не само знания, не само подготовка. Тя изисква от него да има огъня на едно политическо вдъхновение; да притежава сърце с тънък усет към страданията, нуждите и копнежите на народа, тя изисква от него една бо-

гата, вибрираща като сензиграф душа, която да улавя всичките колебания, всичките най-тънки движения на това, което се нарича обществено настроение, народно възжеление, човешки идеал.

Политиката, следователно, е едно много сложно духовно творчество, което манипулира с постоянно изменящия се обществен дух, с непрекъснато преобразяващите се обществени настроения, с постоянно състваващите се обществени интереси, с неспирно разгъващите се политически изненади, с периодически разразяващите се природни стихии и исторически катастрофи. Политиката е едно от най-сложните между сложните изкуства. След като има вдъхновението, скулпторът излива образите на своя вътрешен творчески живот с помощта на камъка и длетото, белетристът прави същото — с помощта на словото, живописецът — с четката, баграта и платното, композиторът — чрез звука на гласовия орган или на музикалния инструмент.

Но средствата, с които борави политикът, са в постоянна промяна, в непрекъснато движение, в ежеминутна трансформация. Това са интересите, чувствата, настроенията, идеалите и възжеленията на една сложна социална общност, на един народ, на една епоха.

Най-ценният дар на политикът е предвидливостта. Този дар се обуславя от основното познаване на фактите, на обществените отношения, на човешката душа. Последното е талант. Никоя наука не може да го замести. Да четеш в душата на своя народ, значи да бъдеш сърцеведец и пророк. Затова истинските политики са рядкост, като истински пророци. Роденият политик е надарен с един по-изтънен апарат за възприемане на обществените състояния, форми и проявления, както художникът е надарен с по-изтънен апарат за възприемане, било на природните форми, било на духовните проявления.

Ето в тия общи очертания аз виждам изразено политическото изкуство на Георги Димитров, което измъкна народа от една зинала под нозете му пропад, проведе го през безброй препятствия, издигнати от народните врагове, и го вмъкна в руслото на едно, тласкано от вълните на един буен и всеобщ ентузиазъм, политическо, стопанско и културно развитие.

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ И ОТЕЧЕСТВЕНИЯТ ФРОНТ

„Отечественият фронт — това е историческо народно движение“.

Г. ДИМИТРОВ

Корените на Отечественния фронт, като „траен боен съюз на работници, селяни, интелегенция, занаятчии и др.“, лежат дълбоко в новата история на българския народ. В непрекъснатите борби на трудещите се против реакцията и експлоататорските класи, у тях постепенно узря убеждението, че окончателната победа не може да бъде извоювана без единното действие на всички прогресивни сили в страната, без мощния съюз на трудещите се от градове и села против фашизма и реакцията.

Първ и най-голям апостол на тази истина е Георги Димитров. Още преди двадесет и четири години, като извлече опит от пораженията и грешките на трудещите се след първата световна война и като предвидя кървавото настъпление на фашизма у нас, той вдигна знамето на единния народен антифашистки фронт.

„Един жизнен, общ интерес, прочее за трудещите се маси и за трудовата интелегенция, както и за техните политически партии и икономически организации, днес е — с общи усилия да запазят свободите, правата, честта и живота си, като обуздаят още в самото начало надигашата се буржоазна реакция и нейното най-типично проявление — фашизма“, пише той на 23 август 1923 година.

С десетки статии и речи от това време, с цялата си практическа дейност той се бори за осъществяването на единния народен фронт.

По-късно, след поражението на славното септемврийско въстание, той, заедно с Васил Коларов, като призовава работниците и селяните към нова служба на народното дело, подчертава наново: „особено ние ще пазим и закрепваме съюза на всички трудещи се от градове и села, който в септемврийските борби биде подпечатан с общо пролятата кръв на хиляди борци, паднали за общото народно дело“.

В Лайпциг — в лицето на самия враг — той неуморно подчертава необходимостта от единния фронт: „масова работа, масова борба, масова съпротива, единен фронт, никакви авантюри!“

Под негово ръководство у нас се пристъпи към изграждане на Народния фронт, който изигра не малка роля за обединението на прогресивните народни сили против готвещия втора война фашизъм.

Когато войната избухна, пак на зовът на Георги Димитров, трудещите се от градовете села, народната интелегенция, патриотичното воинство, създадоха Отечественния фронт, който, опрян на победите на Съветската армия, спечели победата, и днес, под ръководството на самия свой създател води страната към напредък и щастие.

Ето как, в дълги борби се роди Отечественният фронт — като историческо движение на българския народ. Той е извоюваното с много страдания единство на всички прогресивни сили у нас, създадено не за временни цели, а за да ръководи борбата до пълно политическо и икономическо освобождение на народа. Той изпълва цял период в нашата история.

През този период нашата страна стъпи решително по пътя на истинското народолюбие, ликвидира със старата лъжлива, лицемерна демокрация, изгради истинска народна демокрация от нов тип, която непрестанно укрепва и се развива към най-висшата своя форма. Премахване на властта на финансовата олигархия, преминаване на държавните стопански и културни дела в ръцете на трудещите се — поставяне на целия живот на нашата страна върху нови, по-съвършени основи — ето историческите задачи, които изпълнява днес Отечественният фронт у нас.

Създаден като историческо движение да отговори на коренните нужди на българския народ, ръководен от такъв изпитан водач, надарен с исторически поглед, водач, който владее до съвършенство и прилага безпогрешно незаменим диалектико-материалистически метод, Отечественният фронт не е замръзнала обществено-социална схема, дадена веднаж завинаги политическа формула. Той е общонародно историческо дело, „народно движение, в рамките на което ще се развива политическият живот на България“ (Г. Д.).

Отечественият фронт е оная обществена сила, която осигурява и улеснява политическото и общественото развитие на нашата страна в единствено правилната и обективно възможна историческа насока: непрестанно отдалечаване от буржоазно-капиталистическата обществена наредба, към все по-голямо укрепване на истинската народна демокрация, към все по-пълното освобождение на народните маси от всякаква политическо и икономическо робство, към установяване на такъв обществен ред, при който ще бъде постигнато пълно равенство на всички трудещи се хора на физическия и умствен труд, и ще бъде напълно ликвидирана всяка експлоатация на човек от човека.

В това се състои неогцената историческа заслуга на Отечественния фронт, който осъществява цял, извънредно важен етап в нашето държавно-обществено развитие.

Постигането на този исторически етап ще бъде пълното тържество на програмата на Отечественния фронт. Това ще бъде тържество на идеите на неговия създател и вдъхновител Георги Димитров.

Всички мои съотечественици могат да бъдат уверени, че аз — син на героичната българска работническа класа, посвещавам своите сили и способности в служба на нашия способен да се учи от своите собствени грешки, прекрасен борчески народ. Никога, даже и в най-позорния за него период, не съм се поколебал в силите и бъдещето на нашия народ. И тая вяра сега е несъмнено хиляди пъти по-голяма и твърда от всеки друг път в миналото.

Г. Димитров

ЛЮДМИЛ СТОЯНОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЕ ПИСАТЕЛИ

ЖИВОТ — ПОЕМА

В моето съзнание личността и делото на Георги Димитров са проникнали дълбоко в историческото развитие на народа ни от разгромните войни до днес.

Това е един живот, отдаден всецяло на народа и човечеството, живот-поема, достойна за перото на именит поет.

Той преминава тоя живот като червена нишка през времена и събития от най-голяма историческа важност не само за нашата страна но и за цял свят.

Днес Георги Димитров е знаме на новата демокрация, и неговото участие в изграждането на новата ни култура прави от нашата народна република авангард на новото човечество, преден пост в борбата срещу фашизма, реакцията и империализма.

Фактът, че у нас има истинска свобода, мир, ред и за-

конност, за разлика от толкова други страни, широко строителство и всенароден устрем за по-висока култура — тоя факт е свързан с името на Георги Димитров и това не е случайно.

Българският народ е известен като народ, който не търпи своите „водачи“. Това е вярно и то е напълно естествено, доколкото тия „водачи“ са били натрапени, насилници, узурпатори и тиранни.

Днес нашият народ има изпитани, честни водачи, доказали на дело привързаността си към народа, жертвували не веднаж живота си за благо на родината, за народно благоденствие.

И първ между тях е Георги Димитров, чиято 65 годишна нашата народ чествува с открито сърце и с непринудена радост, защото той е негов, свой, близък, приятел, наставник, учител.